

[Edele Kruchow.]

regne med forøgede omkostninger, vil vi have nøjere rede på, fordi vi tror, der må kunne spares. Vi ved, alle disse nævn omtales, der skal sidde og kontrollere og rådgive på den ene eller den anden måde, så det er jo muligt, at der er noget her, der kan forenkles.

Ministerens omtale af forslaget overensstemmelse med EF-direktivet fra 1965 vil vi meget gerne se i et videre perspektiv, fordi vi ser hen til en lovgivning, der ikke blot skal være i pagt med, hvad der står i 1965-direktivet, men også må sammenholdes med de senere års udvikling i andre medlemslande og med vore ønsker om ikke at få en for vid åbning for lægemidler udefra. En undersøgelse også af disse forhold kan dog medføre, at lovforslaget måske ikke kan færdigbehandles i år, men det mener vi ikke gør så meget. Det er vigtigere, at vi kommer til bunds i sagerne, og vi tilsiger altså vor støtte til et grundigt udvalgsarbejde.

Karen Thure Hansen (KF):

I ministerens fremsættelse er der en bemærkning om, at nærværende lovforslag fremlægges til en i egentligste forstand åben forhandling her i tinget. Med den taletid, der er til rådighed ved førtebehandlinger, vil en åben forhandling om dette vidtgående lovforslag nok være noget illusorisk her og nu, men jeg kan på min gruppes vegne tilsige lovforslaget en meget grundig behandling i det forestående udvalgsarbejde.

Som helhed betragtet havde det været ønskeligt, om både kommissionsarbejdet angående de materielle regler om lægemidler samt den nedsatte og stadig arbejdende kommission angående distributionen af lægemidler havde været færdig på nogenlunde samme tidspunkt, nærmere betegnet før fremsættelsen af dette lovforslag, således at der havde været mulighed for at behandle det hele under ét. Det har vel også været meningen fra starten, idet et underudvalg, benævnt distributionsudvalget, har afgivet en beretning til plenarudvalget med forslag om en rationalisering af lægemiddeldistributionen i detailledet gående ud på en større fleksibilitet og en mere intensiveret planlægning. Nu vel, distribueringen må vi lade ligge, til udvalget engang barsler med en be-

tænkning, der så vil afføde endnu et lovforslag, og jeg vil vende tilbage til det foreliggende lovforslag om de materielle lægemidler.

Vi har her i landet en meget restriktiv kontrol med lægemidler. Denne kontrol er af overordentlig stor betydning og ikke mindst en betyggelse for forbrugerne, men når der nu stilles yderligere krav i henhold til §§ 6 og 32 om såvel særnavn og fællesnavn som indholdsdeklaration foruden alle de andre angivelser, som loven kræver, må det forekomme mig at være et uhørt stort krav til medicinalindustrien, som i forvejen har afgivet alle disse oplysninger om diverse præparater til registreringsnævnet, der så igen videregiver sin indstilling til sundhedsstyrelsen om farmaceutiske specialiteters optagelse i specialitetsregisteret. Meget medicin leveres i småpakninger, og det vil simpelt hen være ugørligt at få disse mange deklARATIONER anført på etiketten. Man kan som modargument fremføre, at man så bare kan lave emballagen større. Det kan man naturligvis også godt, men det vil betyde ekstra fordyrelse og stille krav om større opbevaringsplads både inden for fabrikationen, i engrosledet og i apotekerne som detailed, og ingen er vel interesseret i at opbavere luft.

Og hvem vil så alle disse ekstra oplysninger gavne? Reklamering for lægemidler må finde sted over for læger, tandlæger, dyrlæger, farmaceuter osv. Dette kan jeg tilslutte mig, idet det fortrinsvis er disse grupper, der ordinerer lægemidler. Læge-patientforholdet er som regel et fortrolighedsforhold, hvor patienten forlader sig på lægen som den sagkyndige og i meget få tilfælde interesserer sig for navnet eller indholdsdeklARATIONEN på det ordinerede lægemiddel, så det er ikke forbrugernes interesser, man her vil varetage, men snarere en besværliggørelse af hele det interne kontrolapparat inden for industri og distribution, der som af ministeren påpeget vil medføre forøget personalebehov og dermed anslåede merudgifter på 1,3 mill. kr.

Efter at Danmark er trådt ind i Europafællesskabet, er det vel også meningen, at der skal ske en tilnærmelse af lovgivningen om medicinske specialiteter inden for Fællesskabet. Mig bekendt stilles der ikke de restriktive krav om etikettering af medicinske spe-